

ІСТОРІЯ БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ В УКРАЇНІ НА ПОЧАТКУ ХХ СТОЛІТТЯ

Крочак Оксана Іванівна

к. е. н., доцент

Уманський національний університет садівництва

м. Умань, Україна

Анотація: З появою людської цивілізації виник і перший облік, який з розвитком господарського життя постійно змінювався і удосконалювався. На кожному етапі еволюції суспільства розширювались, уточнювались і переглядались його теоретичні основи і практичне застосування. В Україні також постійно відбувались зміни у веденні бухгалтерського обліку, які залежали від історичних періодів.

Ключові слова: бухгалтерський, соціалістичний облік, бухгалтерська школа, нормативний метод.

Після революцій, що відбулись у 1917 році була створена Українська Народна Республіка. Перша світова війна та лютнева і жовтнева революції спричинили розруху та голод в Україні. Крім того широко велась політична і економічна підривна діяльність зі сторони Росії. Вона насичувала Україну власною грошовою валютою, яка знецінювалась в Україні. Тодішній уряд нашої держави намагався провести грошову реформи. Але це не дало ніяких успіхів. В цей період розпочався новий етап колонізації України, зокрема і облікової думки. В цей період східна Україна входила до складу Російської імперії. Західні землі були захоплені Польщею, Румунією та Чехословаччиною. Тому в 20-ті та на початку 30-х років ХХ століття в організації бухгалтерського обліку не відчувається ніяких змін. Під впливом західних країн облік в Україні дотримувався ідей німецького напрямку бухгалтерської школи.

По закінченню першої світової війни в Україні почали відновлювати

свою діяльність різні товариства, організовувати кооперативи, що забезпечило поширення професійної облікової освіти.

У 1934 році у Тернополі був створений Союз Українських Купців і Промисловців. Українську м'ясну продукцію почали експортуватися в багато країн світу, що забезпечило відображення в обліку операцій з іноземною валютою.

У цей період у Львові виходить праця з бухгалтерського обліку В. Нестеровича «Спрощене книговодство». Оскільки всі вчені та спеціалісти різних галузей навчались у Польщі, у цій роботі простежується вплив спрощеного варіанту німецької форми бухгалтерського обліку.

Важливим періодом для розвитку бухгалтерського обліку був період НЕПу. З 1921 по 1929 рік було реставровано традиційні системи бухгалтерського обліку. Поглядам натуралістів про відміну грошей і грошового обігу при комунізмі не довелось позбутися - життя вимагало реалій. При НЕПі почали набувати переваг ринкові відносини, тому більшовицька політика та ідеологія підмінює реальні економічні процеси штучними. НЕП прикривається і на перше місце виходить «сталінська демократія», яка повністю деформує принципи бухгалтерського обліку. Все це призводить до того, що у 30-ті роки ХХ ст. почав зароджуватись соціалістичний облік. Яскравими представниками якого були Д. Андріонов, П. Клейман, Н. Ласкін та інші. Соціалістичний облік носив класовий характер і Я.В. Соколов називав його періодом деформації принципів бухгалтерського обліку [1, с. 475]

У 1931 Е. Кольман, у своїй статті вказує, що у балансі залишок товарів слід оцінювати за продажними цінами, а не за собівартістю. Облік за собівартістю свідчить про занижену величину товарної маси в СРСР, принижує соціалізм перед капіталізмом. На його думку така оцінка носить контрреволюційний характер [2, с. 28-31].

У цей період такими авторами, як Н. Блатов, І. Богословський та М. Помазков друкують працю «Обліково-бухгалтерські курси дому» за яку їх звинуватили у буржуазній ідеології.

Також у 30-ті роки вчені почали пропонувати деякі удосконалення щодо ведення обліку. Так М. Х. Жебрак запропонував нормативний метод обліку на базі американської системи «стандарт-кост». Він написав працю «Основні елементи промислового обліку в СРСР і за кордоном». Та відразу її назвали «троцькістсько - меншовицькою», а М. Жебрака звинуватили у розповсюдженні капіталістичних ідей.

Таких прикладів було багато і все тормозило розвиток бухгалтерського обліку у нашій державі, але все ж почала відбуватись централізація обліку. Прикладом цього є те, що у 1931 року був організований єдиний орган керівництва соціалістичним обліком – Центральне управління народногосподарського обліку СРСР. У 1932 році були розроблені питання нормування та наукової організації праці облікових працівників, а також побудови облікового апарату.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Соколов Я. В. Бухгалтерский учет: от истоков до наших дней: учебн. пособ. для вузов / М.: Аудит. ЮНИТИ, 1996. 638 с.
2. Хендриксен Э. Четыре тысячи лет учета // Теория бухгалтерского учета. М.: Финансы и статистика, 1997. 576 с.

ВПЛИВ ГРОМАДСЬКОГО ТРАНСПОРТУ НА ДОСЯГНЕННЯ ЦІЛЕЙ СТАЛОГО РОЗВИТКУ

Кудрявцев В'ячеслав Михайлович

кандидат економічних наук, доцент,
Харківський національний автомобільно-дорожній університет
м. Харків, Україна

Анотація: В даній роботі розглянуто, який вплив має громадський транспорт на досягнення цілей сталого розвитку. Було доведено, що сталий розвиток транспорту загального користування є необхідною умовою реалізації більшості цілей Порядку денного до 2030 року.

Ключові слова: транспорт, громадський транспорт, транспортна система сталого розвитку, цілі сталого розвитку.

Функціонування транспортної системи є найважливішим чинником досягнення економічного процвітання і забезпечення жителів великих міст можливістю доступу до робочих місць і різних міських сервісів, тобто багато в чому визначає якість життя. Її екологічно сталий розвиток дасть змогу забезпечити баланс економічної, соціальної та екологічної сфер. Згідно з визначенням, ухваленим Комісією з транспорту Євросоюзу у квітні 2001 року, транспортна система є сталою, якщо дає змогу задовольняти потреби економіки та суспільства таким чином, щоб транспортні послуги були доступними; безпечними для людини та екосистем; економічно й екологічно ефективними; такими, що забезпечують можливість вибору способу транспортування, що підтримує конкурентну економіку та збалансований регіональний розвиток. При цьому емісія та утворення відходів не повинні перевищувати здатність планети до їх поглинання, витрачання поновлюваних ресурсів не повинно перевищувати темпу їхнього відновлення та (або) темпу розвитку відновлюваних замін, тобто негативний вплив на навколишнє природне